

- ובעניין: 1. עמותת קו לעובד
2. האגודה לזכויות האזרח בישראל
3. רפואים לזכויות אדם

ע"י ב"כ עוה"ד מיכל תג'ר מעמותת קו לעובד
ו/או רוני פלי ו/או עביר ג'ובראן ואח'
מהאגודה לזכויות האזרח בישראל
רח' נחלת בנימין 75 ת"א 6515417
טל: 03-5608185 פקס: 03-5608165

העותרות

- נגד -

1. שר הבריאות
2. שר העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים
3. שר הפנים
4. שרת הבינוי והשיכון
5. שר הביטחון

ע"י פרקליטות המדינה – מחלקת הבג"צים
רח' צלאח א-דין 31, ירושלים 9711054
טל': 073-3925590 פקס: 02-6467011

6. התאחדות הקבלנים בוני הארץ

7. התאחדות חקלאי ישראל (ע"ר) 992203858

ע"י ב"כ עו"ד יגאל דנינו ו/או שרית בר ואח'
מרח' כורי 2 (מגדל הנביאים קומה 8) חיפה
טל': 04-6359146 פקס: 04-6043539

8. התאחדות התעשיינים בישראל
המשיבות 6 ו 8 – ע"י ב"כ עוה"ד ממשרד עמית, פולק, מטלון ושות'
רח' ראון ולנברג 18, בית APM, תל אביב-יפו 6971915
טל: 03-5689000 פקס: 03-5689001

המשיבים

תגובת מקדמית מטעם המשיבה 7

בהתאם להחלטות בית המשפט הנכבד, מוגשת בזאת תגובה מקדמית לעתירה מטעם המשיבה 7 – התאחדות חקלאי ישראל (ע"ר) (להלן – המשיבה 7 או התאחדות חקלאי ישראל).

בית המשפט הנכבד יתבקש לדחות את העתירה ולחייב את העותרות בהוצאות הליך זה, לרבות שכ"ט עו"ד בתוספת מע"מ כדין.

א. עיקרי התגובה

1. בכל הקשור לענף החקלאות, המסד העובדתי עליו נשענת העתירה רעוע ושטחי. מצער להיווכח כי ארגוני העותרות הנכבדים מציגים תמונה עובדתית חלקית ומגמתית.
2. העתירה חפוזה, מיותרת ומתפרצת לדלת פתוחה; הסוגיות מושא העתירה מוסדרות היטב להלכה ולמעשה.
3. העובדים הפלסטינים בענף החקלאות זוכים ליחס הוגן ביותר וזכויותיהם נשמרים היטב, גם בתקופת הקורונה, לרבות הסוגיות מושא העתירה.
4. ההסדרים התחיקתיים שהציגו משיבי המדינה בתגובתם משיתים על המעסיקים בענף החקלאות עלויות עצומות שהן בגדר גזירה שאין ציבור זה יכול לעמוד בה.

ב. רקע עובדתי

5. **התאחדות חקלאי ישראל**, הינה ארגון הגג של החקלאות והחקלאים בישראל. התאחדות חקלאי ישראל התאגדה כעמותה רשומה בשנת 2002 ובאה במקומה של הסתדרות הפועלים החקלאיים ("המרכז החקלאי"), שנוסדה לפני מאה שנים (1918), כמסגרת משותפת לגופי ההתיישבות העובדת בארץ ישראל.
- התאחדות חקלאי ישראל מאגדת בתוכה כיום את הרוב המכריע של גופי ההתיישבות והייצור בענף החקלאות בישראל, ובכללם התנועה הקיבוצית, תנועת המושבים בישראל, ארגוני המגדלים החקלאיים (הפירות, הירקות, הפרחים, הבקר, העופות, הדגים, הדרים, הדבש, הנוקדים) ועוד.
- ההתאחדות הינה גם ארגון מעסיקים, המייצג את הרוב המכריע של המעסיקים בענף החקלאות, ובמסגרת זאת פועלת מול משרדי הממשלה הרלוונטיים והרשויות השונות בכל הקשור ביחסי עבודה בענף החקלאות.
6. בכל הקשור לכוח-אדם בעבודה, ענף החקלאות בישראל מושתת על שלושה ראשים עיקריים: עובדים ישראליים, עובדים זרים מהמזרח הרחוק (רובם מתאילנד) ועובדים פלסטינים.
7. בימים כתיקונם, מועסקים בענף החקלאות כ- 12,500 עובדים פלסטינים, רובם עובדים יומיים השבים לביתם בסוף כל יום עבודה. מתוך אלה בין 2,500 ל- 4,000 הינם בעלי היתר ללינה בישראל (הנתון משתנה מעונה לעונה ולא כל ההיתרים מנוצלים תמיד).
8. העובדים הזרים שאינם פלסטינים שוהים בישראל לתקופה של כחמש שנים, ובמסגרת זאת מחויבים מעסיקיהם להסדיר עבורם תנאי לינה הולמים וביטוח רפואי. הואיל ומדובר בהסדר קבע, רוב המעסיקים בחקלאות בנו מגורי קבע לעובדים בחצר המשק, כך שיעמדו בהלימה עם הנדרש בתקנות עובדים זרים (איסור העסקה שלא כדין והבטחת תנאים הוגנים) (מגורים הולמים), תש"ס-2000 (להלן – **תקנות מגורים הולמים**).
9. העסקת העובדים הפלסטינים בישראל עונה על צרכים שונים של מדינת ישראל, ביניהם צרכים מדיניים של המדינה בכל הקשור ליחסים הכלכליים עם הרש"פ, והקטנת מכסת העובדים הזרים (בחקלאות מכסת העובדים הזרים קטנה משמעותית מהצורך בפועל).

ג. העסקת עובדים פלסטינים בתקופת הקורונה

10. במרוצת חודש מארס האחרון הטיל שר הביטחון סגר על יו"ש, וזאת כחלק מהמאמץ הלאומי למניעת התפשטות הקורונה שאחד האמצעים העיקריים בו הוא צמצום הכניסה לישראל למינימום. במקביל להנחיית שר הביטחון, פרסם ראש הממשלה הפלסטיני מוחמד א-שתייה ביום 24.3.2020: "לאור ההתפתחויות החמורות בישראל, אנחנו מבקשים מכל הפועלים שנמצאים שם לשוב הביתה".
- "א" – מצ"ב 'ציוץ' של חדשות 13 שפרסם את הודעת רה"מ הפלסטיני – מסומן "א".**
11. מתוך מודעות לחשיבות שבתפקוד רציף של המשק החקלאי לביטחון המזון של תושבי ישראל בתקופת החירום, הגדירה ממשלת ישראל את ענף החקלאות כחיוני, ובתקנות שעת חירום¹ הותר למעסיקים בחקלאות להמשיך את העבודה במשק החקלאי, תוך שמירה על כללי ההיגיינה והריחוק המחויבים החלים על כל התושבים.
12. מתן היתר לינה בישראל בתקופת הקורונה לכל העובדים הפלסטינים הינו **אינטרס חיוני מהמעלה הראשונה עבור מדינת ישראל**. אלמלא נתן שר הביטחון היתר זה, היה נוצר מחסור רציני בתוצרת טרייה של ירקות, פירות, מוצרי חלב וכו' (ניזכר כיצד סערה הארץ בשל מחסור זמני בביצים).
13. מתוך הבנה כי השבתת העובדים הפלסטינים ומניעת כניסתם לעבודה בישראל תסב נזק דרמטי לתפקוד התקין של המשק החקלאי ובכך לפגיעה קשה בביטחון התזונתי של תושבי ישראל, התיר שר הביטחון למעסיקים של כל העובדים הפלסטינים המועסקים בהיתר, להלינים בישראל לתקופה מקסימלית בת חודשיים, תוך התניית הרישיון בכך שהעובדים יישארו בישראל ולא ישובו לביתם אלא בסוף התקופה. הנה לדוגמא מכתב המטה לביטחון לאומי במשרד ראש הממשלה מיום 28.3.2020 המורה כי עובדים פלסטינים בחקלאות יישארו בתחום הקו הירוק, תוך הדגשת אחריות המעסיקים ללינה, מזון, סניטריה ואבטחה.
- "ב" – מצ"ב מכתב המל"ל מיום 28.3.2020 – מסומן "ב".**
14. בתאריך 24.3.2020 פרסם ראש שירותי בריאות הציבור במשרד הבריאות "הנחיות להלנת פועלים מהרשות הפלסטינאית בשטחי ישראל בהתמודדות עם נגיף קורונה החדש". במכתבו הורה למעסיקים לספק לעובדים תנאי הלנה ובין היתר: לא יותר מ-4 עובדים בחדר אחד; בכל מתחם ילוננו עד 10 אנשים; מתקן שירותים ומקלחת לכל 6 אנשים; מכונת כביסה.
- "ג" – מצ"ב מכתב ראש שירותי בריאות הציבור מיום 24.3.2020 – מסומן "ג".**
15. בנוסף, בהמשך להנחיית שר הביטחון, שלח משרד החקלאות לחקלאים המעסיקים הודעות שונות מתעדכנות מעת לעת, ובהן נהלים הקובעים את מנגנון הכניסה, העסקה ושהייה של העובדים הפלסטינים. בין היתר, הונחו המעסיקים כדלקמן:
- 15.1 לדרוש מהעובד טרם כניסתו לישראל למלא הצהרת בריאות ("שאלון רפואי");
- 15.2 למדוד חום לעובד הנכנס ובכל יום;

¹ תקנות שעת חירום (הגבלת מספר העובדים במקום עבודה לשם צמצום התפשטות נגיף הקורונה החדש), תש"ף-2020

15.3 המעסיק מתחייב לרכוש פוליסת ביטוח רפואי לתקופת שהיית העובד בישראל, לרבות טיפול בקורונה;

15.4 המעסיק מתחייב להעמיד לעובדים "מגורים הולמים בהתאם לתקנות עובדים זרים, ובהתאם להוראות המדיניות של משרד הבריאות."

"ד" – מצ"ב הודעות משרד החקלאות בנדון – מסומנות "ד".

16. מן האמור עולה, כי הנחיות משרדי הממשלה למעסיקים בענף החקלאות והתניית העמידה בהם בקבלת רישיון להלנת העובדים, די בהם כדי ליצור תשתית נורמטיבית מניחה את הדעת להבטחת זכויות העובדים הפלסטינים, בפרט כאשר מדובר בתקופה משברית ובתנאי אי-וודאות גדולה.

ד. התשתית העובדתית בעתירה חסרה, פגומה ובלתי רלוונטית

17. כהרגלה המצער של העותרת 1, גם בעתירה זו היא ממשיכה להטיל דופי ללא אבחנה במגזר המעסיקים של עובדים פלסטינים בחקלאות, בבניין ובתעשייה. כך, נטען כי העובדים "משוכנים בתת-תנאים" לנים בחממות, מועסקים "בתנאי עבדות" וכיו"ב. כפי שנראה, מדובר בדברי הבל ורעות רוח ובטענות בלתי רלוונטיות.

18. לעתירה צורף תצהירו של עו"ד ח'אלד דוחי (ע/2), עובד העותרת 1, המצהיר כי קיבל בעצמו (טלפנית) את המידע המפורט בתצהיר או ששמע את המידע מעובדיו ששמעו מעובדים פלסטינים. כלומר, המצהיר ועובדיו לא היו בשטח ולא דבר בעיניהם; עדותו של המצהיר היא מכלי שני או שלישי.

19. בכל הנוגע לעובדים בחקלאות, הביא המצהיר את "עדותם" של שני עובדים המוזכרים בשמותיהם בלבד, בלי מספר מזהה ובלי מידע בקשר לזהות מעסיקם ומקום העסקתם. כך שלא ניתן לאמת או להפריך את הטענות, ובכל זאת:

ביחס לעובד עיסא מתאני (ס' 10 לתצהיר) – טען המצהיר כי ביום 23.3.2020 נשלל ממנו אישור העבודה, וכי "עיסא מניח שהדבר קשור לכך שסירב ללון באתר העבודה כפי שמעסיקו דרש תנאי להמשך העסקתו בישראל. כיום הוא לא יוצא מהבית מחשש להידבק במחלה, ואינו יודע מה לעשות וכיצד יוכל לפרנס את משפחתו". מלבד זאת שלא ניתן לאשש או להפריך את "הנחת" העובד כאמור, הרי אין **לטענותיו כל קשר לעתירה דנן ולבטח אין בהן כדי להעיד על התנאים לשהייתו**, שהרי לפי דברי המצהיר העובד **נמצא בביתו ביו"ש**. הסעדים המבוקשים בעתירה (תנאי מגורים הולמים; ביטוח בריאות וכו') אינם רלוונטיים לגביו.

ביחס לעובד חוסין אבו עיד מדורה (ס' 12 לתצהיר) – לגביו נטען כי הוא עובד בענף החקלאות, אלא שלפי הדברים הוא אינו עובד בענף החקלאות: "... תנאי הלינה שלו גרועים והוא ישן בשוק הסיטוני בחנות הירקות והפירות של מעסיקו, על מזרון על הרצפה, בלא שירותים ומקלחת." בכל הכבוד, עבודה בחנות ירקות ופירות איננה מחילה על העובד והמעסיק את דיני העבודה של ענף החקלאות.

20. למקרא העתירה ניתן לטעות לחשוב כי הלנת עובדים פלסטינים בישראל היא דבר חדש – ולא היא. כאמור, כמה אלפי פלסטינים הינם בעלי היתר לינה בחקלאות בעתות שגרה,

ומעסיקיהם מספקים להם תנאי מגורים הולמים. המעסיקים שלא היו ערוכים להלנת העובדים, נערכו לכך במיטב יכולתם, בין היתר ע"י שכירת דירות ריקות באופן זמני עד לתום הסגר. מטבע הדברים ייתכנו חריגים במצב דברים דחוף כגון זה, שהרי אין זה עניין פשוט להיערך "מהיום למחר" להלנת כמות גדולה של עובדים בלא תשתית מבנית הולמת, אולם מכאן ועד לתמונה העכורה המשתקפת בעתירה ארוכה הדרך.

21. הנה כי כן, התשתית העובדתית עליה נשענת העתירה, בפרט בכל הקשור בענף החקלאות, **פגומה וחסרה**, התמונה המשתקפת ממנה אינה עולה בקנה אחד עם מצב הדברים לאשורו, ומכל מקום לא די בה לשם הכרעה בעתירה. מסיבה זו בלבד יש לדחות את העתירה ולחייב את העותרות בהוצאות ההליך.

ה. פניות מוקדמות של המשיבה 7 בעניין מגורי העובדים הפלסטינים

22. בסמוך להטלת הסגר על יו"ש ולהחלטה על מתן היתרי לינה בישראל לעובדים הפלסטינים, פנו מזכ"ל התאחדות חקלאי ישראל, מר אבשלום (אבו) וילן, ויו"ר התאחדות התעשיינים בישראל (המשיבה 8), מר רון תומר, למנכ"ל משרד האוצר בעניין מימון הלנת העובדים הפלסטינים. כך, במכתב מיום 22.3.2020, הוסבר כי החיוב בהלנת העובדים הפלסטינים הינו מעמסה חדשה ובלתי צפויה, שתכביד על כתפי המעסיקים. משכך, נדרש משרד האוצר לממן את העלויות הבלתי-צפויות הכבדות, והוצע להשתמש בעודפי קרן דמי מחלה שהוקמה לטובת עובדים פלסטינים, שעניינה נדון במסגרת בג"ץ 5918/16. משלא נענו, שלחו ראשי המשיבות 7 ו- 8 מכתב נוסף ביום 30.3.2020. בתאריך 2.4.2020 התקבלה תשובת ראש מטה מנכ"ל משרד האוצר, לפיה ההצעה שהועלתה במכתב נבחנת בערוצים משפטיים ואל מול חלופות נוספות שהוצעו.

"ה" – מצ"ב מכתבי ראשי המשיבות 7 ו- 8 למנכ"ל משרד האוצר ותשובת רמ"ט מנכ"ל משרד האוצר – מסומנים "ה".

23. כאן המקום לחדד את הסוגייה הכלכלית הכבדה הכרוכה בעניין הלנת העובדים ועריכת ביטוח בריאות. למעסיקים בחקלאות המעסיקים עובדים פלסטינים "יומיים" שאינם בעלי רישיון לינה, אין תשתית דיור להלנת עובדים. בניגוד למעסיקים של עובדים זרים ועובדים פלסטינים בעלי היתר לינה שבנו והכשירו במשקיהם דירות לעובדים, לרבות כל הכרוך בכך (מטבח, חדר אוכל, שירותים, מקלחות, ציוד חשמלי ועוד), לרוב המעסיקים בחקלאות אין תשתית מתאימה לכך. ברי לכל כי הקמת תשתית מעין זו כרוכה בזמן ממושך עקב הליכי תכנון ובנייה בפועל, ובעלויות כספיות גדולות, שאינן מוצדקות לאור הטווח הזמני שבו הם נזקקים להלנת העובדים. מכאן עולה כי הפתרון הממוסד העיקרי לסוגייה זו הינו באמצעות הלנת העובדים במוסדות המיועדים לכך, כגון אכסניות ודירות פנויות.

24. העלות היומית המינימלית להלנת עובד באכסנייה עומדת על **267 ₪ ליום** (כולל אוכל). דהיינו **למעלה מ 8,000 ש"ח לחודש**.

"ו" – מצ"ב הצעת מחיר שקיבלה המשיבה 7 מגוף המפעיל אכסניות בפריסה ארצית (הפרטים המזהים הושחרו) – מסומן "ו".

25. ניקח לדוגמא חקלאי במשק משפחתי שמעסיק 5 עובדים פלסטינים. עלות הלנתם בתקופת הסגר, תעלה לו **לפחות 40,000 ₪ לחודש!** במקרים רבים עלות זו תהפוך את הפעלת המשק לבלתי כדאית. המשק המשפחתי הממוצע אינו מרוויח סכומים כאלה.
26. חשוב לציין, כי הצורך והאינטרס בהלנת עובדים פלסטינים עקב הסגר הינו **בראש ובראשונה של המדינה** מהסיבות המצוינות לעיל. וכשם שהמדינה נכונה לשאת בעלויות ונזקים חריגים הנגרמים בתקופת הקורונה, כך היא נדרשת לשאת בעלות החריגה של הלנת העובדים הפלסטינים וביטוחם הרפואי.
27. למרבה הצער וכפי שנראה להלן, המדינה מיהרה לחייב את המעסיקים להבטיח לעובדים הפלסטינים ביטוח רפואי ומגורים הולמים, ובכך קיימה את חלקה כרגולטור האמון על תנאי העובדים, אך בד בבד התנערה כליל מאחריותה לשאת בהוצאות האדירות הכרוכות בכך.

1. התייחסות לתגובת משיבי המדינה

28. ביום ג' 5.5.2020 פורסמו תקנות שעת חירום (נגיף קורונה החדש) (ביטוח רפואי ומגורים הולמים לעובדים מאזור), התש"ף-2020 (להלן – תקש"ח) – נספח **מש/1** לתגובת המדינה.
29. התקש"ח, שתוקפן אינו מוגבל, מסדירות את העניינים המרכזיים מושא עתירה זו באמצעות הוראת שעה המחילה שינויים בחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991. התקש"ח קובעות כי לגבי העובדים הפלסטינים, תחול חובת הביטוח הרפואי לפי סעיף 1ד לחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991. כמו כן, הוראת השעה מחייבת את המעסיקים לספק לעובדים הפלסטינים מגורים הולמים לפי תקנות מגורים הולמים.
30. כמו כן, הגישו משיבי המדינה בתגובתם את טיוטת הצ"ח עובדים זרים (תיקון מס') (הוראת שעה נגיף הקורונה החדש), התש"ף-2020 שאושרה ע"י הממשלה ביום 5.5.2020, הקובעת הסדר דומה להסדר הקבוע בתקש"ח, בחקיקה ראשית.
31. בדברי ההסבר להצ"ח הנ"ל נאמר כי אין השפעה לטיטת החוק המוצע על תקציב המדינה, במילים אחרות - העלות המלאה מושתת על כתפי החקלאים המעסיקים.
32. **המדינה לא טרחה להתייעץ** עם המשיבה 7 או עם נציגי החקלאים בטרם התקינה את התקש"ח וגיבשה את טיוטת הצ"ח, חרף העובדה שהם אלה הנושאים באחריות ליישום ההנחיות החדשות ואמורים לשאת בעלותם לבדם.
33. בשונה מענף הבניין, בו לקבלנים המעסיקים קיימת אפשרות להלין עובדים בדירות מוכנות למסירה ו/או באתרי בנייה שהותאמו לכך, למעסיקים בענף החקלאות **אין אפשרות כזו**. הלנת העובדים הפלסטינים בחקלאות תחייב את המעסיקים להוציא כסף מכיסם.
34. מעבר לפן הכלכלי, המדינה לא בדקה מול החקלאים האם התקש"ח **ניתנות לביצוע**. כך, לא בדקה האם קיימים מתקנים מתאימים העונים לדרישות בכמות מספקת להלנת העובדים, במיוחד בעת הזו בה רוב **המלונות והאכסניות סגורות**. זאת ועוד: ברי כי לא קיימת הצדקה כלכלית לבניית תשתית דיור מלאה בחצרות המשקים החקלאיים לאלפי עובדים פלסטינים לתקופה זמנית ועל כך (אנו תקווה) - אין חולק.

35. זוהי דוגמא מצוינת לקלקולים שיש בהסדרת נושאים סבוכים בתקנות חירום: המדינה לא התייעצה עם נציגי החקלאים, לא נערכה בחינה מסודרת של השפעות ועלויות הרגולציה, החלופות הקיימות, האם ההוראה בת-יישום, והאם לוח הזמנים הקבוע בתקש"ח (מיידית) הוא ריאלי². שוב, מצער להיווכח כי יש מי שסבורים כי בהינף מקלדת ניתן ליישר את המציאות. תגובת המדינה מדגימה כשל זה היטב: אין בה הערכה כלכלית של השפעות התקש"ח והצ"ח (מאות מיליוני ₪ בחודש); אין בה התייחסות לחלוקת הנטל הרגולטורי; ואין בה התייחסות לשאלת יישום התקש"ח – ובין היתר לשאלה היכן ילוננו כל אותם אלפי עובדים פלסטינים?
36. ההיערכות התכנונית והכלכלית להלנת אלפי עובדים פלסטינים אינה עניין של "זבנג וגמרנו". ראינו כיצד נערך פיקוד העורף להלנת אלפי חולים ומבודדים במלונות; מדובר במבצע לוגיסטי אדיר מימדים ובעלות של כרבע מיליארד ₪ לחודש. מכעיס לחשוב שהממשלה סבורה כי מבצע דומה יכול להתנהל באמצעות הוצאת תקנות חירום או בהצ"ח חפוזה, מבלי שהמדינה עצמה תהיה שותפה להיבטים הלוגיסטיים והכספיים שלו. עולה בראש המחשבה כי התקש"ח והצעת החוק נועדו ליתן מענה חפוז לעתירה זו, ולגבי המשמעויות במציאות – זה יהיה כאב הראש של המעסיקים.
37. העתירה מתעלמת כליל מהמשבר הכלכלי הקשה אליו נקלעו חקלאי ישראל בתקופת הקורונה: ענפים מסוימים נמחקו כמעט לגמרי (פרחים, תבלינים), וענפים אחרים סובלים מירידת ביקוש גדולה עקב סגירת השוק המוסדי (מלונות, מסעדות וכו') והשווקים הפתוחים. מחזות של השמדת ירקות הפכו נפוצים. משבר הקורונה החמיר והחריף את המשבר הכלכלי המתמשך בו נתונה החקלאות בישראל, בין היתר בשל האמרת עלויות העסקת עובדים - הסעיף הגבוה ביותר בתשומות המשק החקלאי.
38. העותרות סבורות כי אם יצליחו להשית על החקלאים עוד חובות ועוד עלויות, לא יהיה בכך כדי להשפיע על העובדים; שאין גבול ליכולתו של הגמל לשאת עוד קש ועוד קש. המחשבה שאין קשר בין מצבו הכלכלי של החקלאי למצבו הכלכלי והרווחתי של העובד, מקורה בשיח רדיקלי מקומם שמקדמת העותרת 1, שאינו רואה את החקלאי כאדם עובד בעצמו, הנאבק בזיעת אפו להוציא לחם מן האדמה. במקום שהחקלאי והעובד ישלבו ידיים בדרישות מוצדקות למדינה, העותרות מבכרות לקדם רגולציה שעלויותיה יושתו על כתפיו השחוחות של החקלאי.
39. לאור האמור, המשיבה 7 מתנגדת ותתנגד להסדרת נושא כבד משקל זה באמצעות תקש"ח, ותעמוד על כך שעמדת החקלאים המעסיקים תישמע ותילקח בחשבון בהליכי החקיקה, והיא שומרת לעצמה את הזכות לטעון בעניין זה ככל שיידרש.

ז. טענות נוספות

40. בעניין חובת עריכת ביטוח בריאות, תטען המשיבה 7 כי היא מצדדת בקיום הסדר ביטוחי שיגן על בריאותם של העובדים הפלסטינים הלנים בישראל, בהתאם להוראות סעיף 1ד לחוק עובדים זרים.

² כל זאת בניגוד להחלטת ממשלה 2118 מיום 22.10.2014 המחייבת לבצע, כתנאי לרגולציה חדשה, הערכה של השפעותיה (RIA) ובכלל זאת חישוב הנטל הרגולטורי, צמצומו, קיום שיח עם בעלי עניין, בחינת חלופות ועוד.

41. בעניין הסעד הנוגע לחיוב בשמירת תעודות הזהות של העובדים ע"י מעסיקיהם, המשיבה 7 תטען כי אין למעסיקים שום עניין בכך, ומקובלת עליה טענת המדינה בעניין זה.

לסיכום

42. העתירה מבוססת על מצג עובדתי חסר ופגום המציג מצב דברים חמור שאינו קיים במציאות.
43. המצב הנורמטיבי טרם הגשת העתירה, ובמיוחד לאחר הגשת הודעת משיבי המדינה, מייתר את העתירה.
44. מצ"ב תצהירו של מר אבשלום (אבו) וילן, מזכ"ל התאחדות חקלאי ישראל.
45. בית המשפט הנכבד מתבקש לדחות את העתירה ולחייב את העותרות בהוצאות ההליך, לרבות שכ"ט המשיבה 7 בתוספת מע"מ כדין.

היום: 7.5.2020

יגאל דנינו

יגאל דנינו, עו"ד

בא כוח התאחדות חקלאי ישראל